

le 800 naročnikov treba, da se vsi stroški za sv. pismo do čistega plačajo. Po tem takem nam ostane še 1200 celih iztisov sv. pisma, to je v denarjih 12.000 fl. sr. Lep denar za našo matico!

Slovinci! Gre sedaj za sveto pismo, ki obsega besedo večnega, presvetega in premodrega Boga, in nam oznanuje za našo časno srečo in večno izveličanje potrebne resnice; — gre sedaj za prvo podlago našega slovenskega slovstva, ki v sedanjih časih se zbuja, vzdiga in širi, pa vendar brez svetega pisma ostaja brez terdne korenine in močnega stebra; — gre sedaj za društveno matico, ktera je nam potrebna, kakor ribi voda, in ktera bode nam pomagala, društvene knjige še boljši kup dajati in za naše kmete in rokodelce društveno letnino znižati. Delo naše meri na čast in slavo našega Boga, kateri rosi svoj vsemogočni blagoslov nad vsako dobro delo; — delo naše meri na čast in srečo naših Slovincov, ki so vneti za vse sveto in dobro. Zatoraj serčno na delo, — s pomočjo našega Boga in naših Slovincov ga doženemo srečno in slavno! —

Kar se naročbe tiče, naznanujemo:

- a) Sv. pismo se bode osnovalo in sestavilo ravno v tem jeziku in v tej obširnosti, kakor so druge in tretje Mojzesove, l. 1854 od društva sv. Mohora izdane bukve.
- b) Vse rokopise bode sloveč slov. jezikoslovec pregledal in po enem kopitu izdelal, da bode vse pravilno in enolično, kakor je v slov. berilih za gimnazije. Vsako tiskano pōlo bota vselej dva gospoda pregledovala in popravljala, da se tiskarni pogrēški po mogočnosti odvernejo.
- c) Gosp. Leon v Celovcu si je naročil dvoje novih večjih in manjih pismenk. Sam društvo. odbor si je iz predloženih kazal naj pripraviše in lepše pismenke izbral. Pričakovati toraj moremo, da bode tudi zunajna oblika slovenskega sv. pisma prav lepa in lična.
- d) Vsaka tiskana pola velja za naročnike, ki so društveniki, 3 kr. sr., za druge naročnike pa 4 kr. sr. Vsak naročnik se zaveže za vsak zvezek, kadar ga v roke dobí, toliko poslati, kolikor ta zvezek po gori odločeni ceni iznaša.
- e) Vsak naročnik — naj bo društvenik ali ne — plača 2 fl. sr. popred, kar zapiše v naročilni list. Ta dva goldinarja se mu zarajtata pri poslednjem zvezku.
- f) Naročba se raztegne do konca mesca junija 1855. Zatorej se bojo listi za naročbo še mesca marca vsem visokovrednim škofijam slovenskih kronovin s to prošnjo poslali, naj da jih po vsih dehantijah med slovensko duhovništvo in ljudstvo razposlati blagovolijo. Tudi se bojo s knjigami, ki jih skoraj razpošljemo, za gosp. društvenike naročilni listi poslali. Kdor 12 naročnikov nabere, dobí 13. iztis zastonj poverh. Naročbe se prejmljejo povsod. Imenik gg. naročnikov se bode poslednjemu zvezku pridjal.
- g) Sv. pismo se dokonča saj v treh letih.

Ravno v tej seji je celovski odbor želje, ki so jih „Novice“ prinesle, v pretres vzel in sklenil, jih kolikor je mogoče tudi izpeljati. Zatorej je bilo odločeno, kar sledi:

1. Vsak rokopis, preden se v natis pošlje, se ima poprej natančno pregledati in slovniško popraviti. Pisalo se bode po oblikah, ki jih gimnazijalne berila, Novice itd. rabijo.

2. Tiskane pole bota vselej dva gospoda pregledovala in popravljala, da se tiskarni pogrēški po mogočnosti odvernejo.

3. Društvene bukve so tako dober kup, da se njih cena znižati ne more; — tudi zastran kmetov mora za sedaj še ostati pri starem; — sv. pismo, ako si ga naši Slovenci pridno naročujejo, bode gotovo tudi to na boljše obernilo.

Društvo sv. Mohora šteje po poslednjem razglasu že 1021 društvenikov.

Novičar iz raznih krajev.

Poslednje dni se po svetu ni dosti imenitnega novega zgodilo. V saboto opoldne se je vdrugič snidel dunajski zbor, ki pretresa pravdo za mir ali vojsko; toda nič gotovega se ne vé, kako in kaj, ker so se poslanci zavezali terdo molčati, dokler ne bo pravde konec. Francozki poslanec na Dunaji je prejel od cesarja Napoleona telegrafno pismo, v katerem mu cesar naznanja, da je sopet za nekaj časa odložil potovanje na vojsko v Krim, ker noče s tem motiti pogodb dunajskega zbora. Da je pa za terdno sklenil se podati na bojišče, je očitno tudi iz nekega novega ukaza, po katerem se ima v Parizu napraviti invalidnica za delavce, ki so pri delu obnemogli ali kruljevi postali; posebno je ta oskerbivnica namenjena zidarjem, tesarjem, kovačem itd., ki so pri svojem rokodelstvu škodo terpeli, da si nemorejo več kruha služiti. Tudi cesarjev stric Napoleon I. se je, ko je leta 1812 z vojsko na Rusovsko šel, skušal delavcem prikupiti s tem, da je ukazal, da se ima cena kruha za-nje pōnižati. — Iz Varne se piše, da so v Krimu začele vse armade, rusovske, francozke in angleške, svoje dosedanje zimske taborišča zapuščati in se zbirati na tistih mestih, kjer so lani bile po bitvi poleg Akjermana. Sliši se, da Rusi namerjajo pri Perekopu 70.000, pri Odesi pa 80.000 vojakov združiti, med temi tretjino konjikov. Gotovo je, da so Rusi spet potopili v morje poleg Sevapolja več svojih ladij, ktere imajo overati vhod sovražnih ladij v njih lukó; sicer pa delajo močne branišča na severni strani Sevastopolja in poleg reke Černaje. — Po naznanilu „Oest. Corr.“ sta pri Eupatorii (Kozlovem) 5. dan t. m. dva eskadrona rusovskih sulicarjev z 400 Kosaki 8 škadronov turške armade popolnoma potolkla, — to je edino, kar so poslednje novice iz bojišča prinesle. — V Dobruči so nek spet zapazili priprave za novo ustajo Gerkov zoper Turke. Turki pa od tega časa, kar je Omer-paša pri Eupatorii Ruse zmagal, spet glave višje nosijo in ošabno govoré, da bi bili oni že zdavnej Ruse v kozji rog vgnali, če bi bili oni namesto Francozov in Angležev Sevastopolj oblegli! — Baron Koller je po odhodu Brukovem že nastopil službo avstrijskega poročnika v Carigradu. — V nedeljo (4. t. m.) so položili cara Nikolaja na pare; od 8—10 in od 2—5 vsaki dan je smelo ljudstvo k njemu; dva profesorja sta truplo balzamirala, pa smert ga je tako premenila, da že drugi dan so truplo in obličje pokrili s pokrivalom, krasno z zlatom obšitim. Soba, v kateri mogočni car na parah leži — piše neki dopisnik iz Petrograda — je preprosto napravljena; trije duhovni stojé vedno poleg truge in po versti sv. mašo beró, neštevilno ljudstva se gnječi k svojemu caru; vsak poklekne, se pokriža in kušne mertvaško pogrinjálo. — „Čas“ naznanja, da pruski kralj, ko je prejel tiste zadnje besede: „Recíte Fricu, da naj Rusii vedno ostane, kar ji je dosihmal bil“, ki mu jih je umirajoči car poročil, je nek po telegrafu odgovoril udovi cesarici, svoji sestri, le-to: „Oporoko cesarjevo sem prejel in jo bodem iz celega serca zvesto spolnoval“. — Na rusovskem Poljskem morajo vsi podložni možkega spōla novemu cesarju priseči; prisegati so začeli 11. dan t. m. po cerkvah, v Varšavi so mogli priseči tudi vsi učenci ces. šol. — V Madridu — piše „Oest. Corr.“ — je bil undan nov poskus ustaje.

Pogovori vredništva. Gosp. N. v B.: Trubar piše v drugem iztisu (leta 1582) Luk. 23. 46. takole: „Jest poročam mui duh vtuae roke“.

Popravek. V poslednjem listu „o tici pivki“ namesto Graspocht beri Grauspocht.